

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421202449
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6421202449.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Kataríny Katkovej a Mgr. Martina Šubniaka, v spore žalobkyne P. X., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom J. XXX/XXX, XXX XX M. W., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou FALIS & Partners, s.r.o., so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 51 769 654 proti žalovanému: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, o žalobe na úhradu sumy 6922,33 Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7Csp/57/2021-64 zo 17. januára 2022 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/57/2021-96 zo dňa 19. júla 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7Csp/57/2021-64 zo dňa 17. 01. 2022 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/57/2021-96 zo dňa 19. júla 2022 **p o t v r d z u j e.**
II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne na úhradu sumy 6922,33 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 6922,33 Eur od 29. 07. 2021 až do zaplatenia, na úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 237,34 Eur zamietol (I. výrok). Zároveň rozhodol, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok). Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom domáhala zaplatenia sumy 6922,3 Eur s príslušenstvom titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia s odôvodnením, že dňa 19. 11. 2013 uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného (OTP Banka Slovensko, a. s.) Zmluvu o OTP REFINANC Expresse č. 264/3006/13SU (ďalej aj „Zmluva o úvere,“ resp. „zmluva“), na základe ktorej žalobkyne právny predchodca žalovaného poskytol finančné prostriedky vo výške 11 000 Eur na refinancovanie jej pôvodných úverov. Žalobkyňa uviedla, že na úverový účet právneho predchodcu žalovaného v pravidelných mesačných splátkach uhradila sumu 17 922,33 Eur. Podľa žalobkyne v uzatvorenej zmluve absentuje kogentná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j), c) zákona č. 129/2010 Z. z., a to uvedenie celkovej výšky úveru, ktorú je spotrebiteľ povinný uhradiť, a adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť svoju reklamáciu alebo sťažnosť. Zároveň žalobkyňa v návrhu konštatovala, že právny predchodca žalovaného sa dopustil hrubého porušenia povinnosti, keď pred uzavretím zmluvy neskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobkyne splácať úver. Všetky tri vyššie uvedené dôvody majú podľa názoru žalobkyne za následok postup v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje vo svojej výške rozdiel medzi skutočne uhradenou sumou zo strany žalobkyne na účet právneho predchodcu žalovaného v sume 17 922,33 Eur a skutočne poskytnutou výškou úveru v sume 11 000 Eur.

Právny predchodca žalovaného v odpore proti vydanému platobnému rozkazu vo veci namietal, že konečná výška sumy splatnej zo strany spotrebiteľa na základe zmluvy je uvedená jednoznačne, a to v záhlaví samotnej zmluvy i jej výpočet považoval za správny. Rovnako bol toho názoru, že subjekt, na ktorý sa možno obrátiť v rámci sťažnosti alebo reklamácie je v záhlaví zmluvy uvedený jednoznačne a zrozumiteľne, s označením konateľov aj identifikačného čísla organizácie. Bonita klientky bola riadnym spôsobom zisťovaná, a to údajmi o výške dosahovaného príjmu, údajmi o zaťaženi spotrebiteľa v súvislosti s doteraz poskytnutými úvermi a počtom členov vyživovaných osôb, resp. počtom členov domácnosti. V danom prípade nie je možné charakterizovať tento úkon ako zrejme nevýhodný pre žalobkyňu, pretože splátky pôvodných úverov, ktorými bola žalobkyňa zaťažená z predchádzajúcich zmluvných vzťahov prevyšovali mesačnú splátku, ktorá žalobkyňu zaťažovala na základe nového úveru, ktorý jej bol poskytnutý.

2. Prvoinštančný súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobkyňa ako dlžníka dňa 19.11.2013 uzatvorila zmluvu o OTP REFINANC exprese na jej podnet. Na základe zmluvy boli žalobkyňi poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 11 000 € na splatenie jej predchádzajúcich úverov poskytnutých jej Poštovou bankou, a. s. Žalobkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach v počte 119, pričom splátky 1 až 118 boli vo výške á 184,90 € a posledná splátka číslo 119 vo výške 183,87 €. RPMN bolo dojednané vo výške 17,65 %, výška úrokovej sadzby fixne stanovená na úrok 16 %, priemerná hodnota RPMN 13,88 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 22 148,74 € s dátumom konečnej splatnosti k úveru ku dňu 15.11.2023. Zmluva bola uzatvorená na podnet samotnej žalobkyne pre účel zníženia mesačných splátok z predtým poskytnutým úverom finančným domom Poštovou bankou, a. s. Okresný súd mal preukázané, že žalobkyňa v súvislosti s uzatvorenou zmluvou plnila sumu 17 922,33 €.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú treba aplikovať zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách.

4. Okresný súd k tvrdenej absencii kogentnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol, že obsahom zmluvy bol jednoznačne nespochybniteľný údaj o výške celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť a to 22 148,74 Eur, ktorú musela žalobkyňa zaplatiť pri dodržiavaní splátkového kalendára a dojednaných zmluvných podmienok. Výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť je v zmluve uvedená v maximálnej možnej výške s ohľadom na skutočnosť, že v čase uzatvárania zmluvy nie je zmluvným stranám známe, kedy sa úver začne čerpať, či bude tento čerpaný v celosti alebo po častiach a či zo strany dlžníka bude dodržiavaný splátkový kalendár a výška splátky dojednaná v zmluve o úvere. Výška konečnej splatnej sumy je uvedená v nadväznosti na tieto okolnosti v maximálnej miere, a teda nie je možné konštatovať, že by spôsobovala na strane spotrebiteľa omyl. Taktiež je zo samotnej zmluvy o poskytnutí úveru zrejmé, ktorý subjekt je poskytovateľom úveru a tým i „predávajúcim“ finančných prostriedkov poskytnutých žalobkyňi ako dlžníkovi, pričom je tento subjekt v zmluve označený názvom, adresou sídla, formou právnickej osoby s uvedením identifikačného čísla organizácie (IČO) i konateľov obchodnej spoločnosti. Je jednoznačné, že takto označený subjekt napĺňa dikciu zákona a pri takto označenom subjekte je úplne zrejmá okolnosť, kto je príslušný na riešenie sťažnosti alebo reklamácie zo strany spotrebiteľa. Súd prvej inštancie k žalobkyňou vytýkanému porušeniu pravidiel odbornej starostlivosti v súvislosti s namietaním nezisťovaním bonity klienta zo strany žalovaného dospel k záveru, že zisťovanie schopnosti žalobkyne splácať úver spočívajúce v zadovážení potvrdenia o výške príjmu žalobkyne pred uzatvorením zmluvy, zisťovaním zaťaženi žalobkyne v súvislosti s predchádzajúcimi úvermi a zisťovaním počtu vyživovaných osôb (resp. osôb tvoriacich spoločnú domácnosť samotnej žalobkyne), nie je možné kvalifikovať ako hrubé porušenie odbornej starostlivosti zo strany právneho predchodcu žalovaného. Súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade sa jednalo o uzatvorenie dvojstranného právneho úkonu na podnet samotnej žalobkyne a jednoznačne pre účely zníženia zaťaženi žalobkyne ako spotrebiteľky v súvislosti s výškou mesačnej splátky, ktorú bola povinná spotrebiteľka (žalobkyňa) uhrádzať na základe predchádzajúceho záväzku voči subjektu Poštová banka, a. s. Je nepochybné, že jediným účelom uzatvoreného právneho úkonu, ktorý je v rámci konania posudzovaný, bolo refinancovanie pôvodných úverov žalobkyne a tým i zníženie zaťaženi žalobkyne v súvislosti s úhradou mesačnej splátky, pričom pôvodná zaťaženosť žalobkyne v nadväznosti na výšku mesačnej splátky úveru klesla zo sumy 248 Eur na sumu vo výške 184,90 Eur.

5. Na základe vyššie uvedeného okresný súd žalobu o zaplatenie sumy 6922,33 Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol s použitím § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“).

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa včas odvolanie s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Odvolateľka navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že súd žalobkyni v celom rozsahu vyhovie, resp. rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalobkyňa uviedla, že sa právny predchodca žalovaného ako dodávateľ finančnej služby pri poskytovaní predmetného úveru dopustil hrubého porušenia odbornej starostlivosti, keď úver poskytol bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie o dostatočnosti zisťovaní jej schopnosti splácať úver. V odpore proti platobnému rozkazu právny predchodca žalovaného nespochybnil tvrdenie žalobkyne o hrubom porušení odbornej starostlivosti a už vôbec netvrdil a nepreukázal, že bonita žalobkyne bola riadnym spôsobom zisťovaná a to údajmi o výške dosahovaného príjmu, údajmi o zaťažnosti spotrebiteľa v súvislosti s doteraz poskytnutými úvermi, počtom členov vyživovaných osôb, resp. počtom členov domácnosti. Žalovaný až na pojednávaní zo dňa 17. 01. 2022 predložil dôkazy, a to čestné vyhlásenie žalobkyne o príjme, čestné vyhlásenie o prípadných rozdieloch, žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru a návrh na poskytnutie úveru. Dôkazy boli predložené na pojednávaní, na ktorom okresný súd následne aj ukončil dokazovanie a vyhlásil rozsudok. Žalobkyni nie je zrejmé, kedy sa s obsahom dôkazov súd prvej inštancie náležite oboznámil. Podmienku uvedenú v ustanovení § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od právneho predchodcu žalovaného ako veriteľa sa vyžadovalo, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval z hľadiska svojich odborných poznatkov a skúseností s poskytovaním a splácaním spotrebiteľských úverov. Dôraz pri posudzovaní úverovej schopnosti spotrebiteľa je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Žalovaný nepredložil súdu prvej inštancie ani dôkaz preukazujúci skúmanie príjmu žalobkyne, predložené bolo len čestné vyhlásenie žalobkyne, že jej príjem predstavuje sumu 1 500 Eur, čo je veľmi málo pravdepodobná suma pri pracovnej pozícii hospodárky v Základnej škole a Materskej škole Rybník. Žalobkyňa čestné prehlásenie vypísala a podpísala, avšak bez výšky príjmu, nejde o jej písmo, takúto sumu nemohla uviesť, nakoľko jej čistý príjem bol v tom čase vo výške 600 Eur. Taktiež konštatovala, že si právny predchodca žalovaného nevyžiadal potvrdenie o príjme od zamestnávateľa a napriek súhlasu žalobkyne ani údaje od Sociálnej poisťovne o tom, či je žalobkyňa zamestnaná, u akého zamestnávateľa, dobu trvania zamestnania či priemernú výšku vymeriavacieho základu. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa bola tiež toho názoru, že spôsob uvádzania celkovej výšky plnenia v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je v rozpore so zákonom, údaj je neurčitý a nezrozumiteľný pre bežného spotrebiteľa, nakoľko na jednej strane je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť a na druhej strane súčtom mesačných splátok podľa zmluvy o úvere sa dospeje k inej výške čiastky. Uvedené má za následok, že ak aj dlžník zaplatí všetky mesačné splátky v presnej výške a v konkrétny deň podľa čl. IV. zmluvy o úvere, tak mu následne žalovaný ako veriteľ oznámi, že ešte existuje pohľadávka, ktorú musí zaplatiť. Zároveň namietala, že podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo organizácie veriteľa a údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, sú dve rozdielne podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované zákonom a v žiadnom prípade nie je v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. tvrdenie okresného súdu, že v úvodných ustanoveniach zmluvy sú uvedené identifikačné údaje právneho predchodcu žalovaného. Je potrebné rozlišovať údaje o veriteľovi a údaje o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Uviedla, že aj napriek tomu, že sporný úver slúžil na refinancovanie iných úverov pôvodného veriteľa, táto skutočnosť nezbavovala právneho predchodcu žalovaného jeho povinnosti s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver.

8. K odvolaniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný, ktorý sa plne stotožnil so závermi súdu prvej inštancie. Úverová zmluva nespochybniteľne obsahuje náležitosti, a to uvedenie celkovej čiastky, ktorú

musí spotrebiteľ zaplatiť, táto je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ by právny predchodca žalovaného pristúpil k inému výpočtu celkovej čiastky, znížila by sa aj nadväzujúca hodnota RPMN, čo by mohlo žalobkyňu viesť do omylu pri hodnotení výhodnosti úverovej zmluvy. V tomto prípade nebolo možné postupovať viac pro-spotrebiteľsky. Spochybňovanie adresy predávajúceho v zmluve o úvere zo strany žalobkyne považoval za neadekvátne. V návrhu na poskytnutie OTP Refinanc expres úveru boli uvedené údaje o úveroch žalobkyne, a to č. zmluvy X. a X. (výška mesačnej splátky, zostatok úverového rámca a výška úroku), ktoré právny predchodca žalovaného získal zo Spoločného registra bankových informácií (ďalej aj „SRBI“). Právny predchodca žalovaného teda realizoval lustráciu v úverovom registri, zistil i informácie o rodinnom stave, mesačných výdavkoch a výške príjmu žalobkyne. Žalovaný zdôraznil, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. je považované posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácať úvery. Tvrdenia žalobkyne, že je nepravdepodobné, že by mala príjem 1500 Eur a jej skutočný príjem predstavuje sumu 600 Eur považoval za irelevantné. Je nepochopiteľné prečo s takýmito tvrdeniami žalobkyňa prichádza až v podanom odvolaní a bez akýchkoľvek dôkazov. Žalovaný uviedol, že predmetný úver bol poskytnutý za účelom splatenia iných úverov. Z tohto dôvodu boli znížené mesačné náklady žalobkyne o sumu 63,10 Eur. Nielenže bola dostatočne posúdená bonita, ale došlo i k zlepšeniu platobnej schopnosti žalobkyne. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdil.

9. K vyjadreniu žalovaného podala vyjadrenie žalobkyňa, ktorá zotrvala na všetkých skutočnostiach uvedených v odvolaní. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že súdu predložil dôkaz o nahliadnutí do SRBI, žalobkyňa k zmienenému uviedla, že v priebehu súdneho konania pred súdom prvej inštancie až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania nebol právnenému zástupcovi žalobkyne doručený dôkaz, a to výpis zo SRBI s dátumom predchádzajúcim uzatvoreniu zmluvy o úvere. Rovnako žalovaný nepreukázal, že v postavení veriteľa posudzoval schopnosť žalobkyne splácať úver. Na podporu svojich tvrdení poukázala žalobkyňa na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-679/18 zo dňa 05. 03. 2020, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoCsp/4/2021 zo dňa 31. 03. 2021 a rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 6CoCsp/23/2021 zo dňa 27. 10. 2021.

10. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

13. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

14. Odvolacie dôvody uvedené žalobkyňou v odvolaní nespôsobujú vecnú nesprávnosť rozhodnutia.

15. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobkyne v odvolaní.

16. Pokiaľ ide o vykonanie dokazovania súdom prvej inštancie súd zistil skutkový stav na základe dokazovania vykonaného v súlade s CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany boli uplatnené do vyhlásenia uznesenia, ktorým súd dokazovanie skončil a v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o veci. Pri hodnotení dôkazov súd uplatnil zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v ustanovení § 191 CSP, v zmysle ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Výsledky dokazovania opísal súd v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej v súlade s ustanovením § 220 CSP.

17. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobkyne odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred okresným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nemohol prihliadnuť na jej prostriedok procesného útoku - tvrdenie v odvolacom konaní, ktorými namietala dôkaz vykonaný v prvoinštančnom konaní - a to, že ona čestné prehlásenie potvrdzujúce jej príjem vypísala aj podpísala, ale výšku príjmu ona nevypísala, jej čistý príjem nebol 1500 Eur ale 600 Eur. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobkyňa uvedenú skutočnosť v prvoinštančnom konaní netvrdila. Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 17.01.2022 žalobkyňa nemala námietky k vykonanému dokazovaniu, nenavrhol ďalšie dokazovanie.

18. Súd prvej inštancie správne zistil, že žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného uzatvorila Zmluvu o OTP REFINANC Expresse č. 264/3006/13SU dňa 19. 11. 2013, na základe ktorej sa právny predchodca žalovaného zaviazal poskytnúť žalobkyňi spotrebiteľský úver vo výške 11 000 Eur a žalobkyňa ako dlžníčka sa zaviazala úver splatiť, zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo úveru za uvedených podmienok. Na predmetný zmluvný vzťah správne súd prvej inštancie aplikoval zák. č. 129/2010 Z.z. účinný v čase uzatvorenia zmluvy. Predmetný úver bol poskytnutý za účelom splatenia iných skôr poskytnutých úverov (Zmluva o úvere č. F.s Poštovou bankou, a. s. a Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX s Poštovou bankou, a. s.). Zmluvné strany sa dohodli, že žalobkyňa splatí úver do 15. 11. 2023, pričom sa zaviazala splácať úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach v počte 119 vždy k 15. dňu každého mesiaca, s tým, že splátky 1. až 118 boli vo výške 184,90 Eur a posledná splátka č. 119 vo výške 183,87 Eur. RPMN bolo dojednané vo výške 17,65 %, výška úrokovej sadzby bola pevne stanovená na úrok 16 % ročne, priemerná hodnota RPMN predstavovala 13,88 % a celková čiastka, ktorú musela žalobkyňa zaplatiť bola vo výške 22 148,74 Eur.

19. Odvolací súd v prvom rade venoval pozornosť a vysporiadal sa s námietkou žalobkyne, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 7 ods. 1 v spojení s ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu konštatuje, že z obsahu Zmluvy o OTP REFINANC Expresse č. 264/3006/13SU zo dňa 19. 11. 2013 je bez pochyb zrejmé, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou medzi žalobkyňou ako úverovým dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom, napĺňa charakteristiku spotrebiteľského vzťahu, čo nebolo medzi stranami sporné. Bolo tak správne ustálené, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľský úver, súd prvej inštancie preto správne zameral pozornosť na skúmanie existencie obligatórnych náležitostí zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, vyhodnocoval jednotlivé námietky žalobkyne v nadväznosti na zákonné kritéria vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., z čoho potom vyvodil záver, že posudzovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti vyžadované touto osobitnou zákonnou úpravou.

20. Je dôležité mať na zreteli, že ustanovenie § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. pripúšťa sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru len v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Podľa 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou

tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

21. Z vykonaného dokazovania zo žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 23. 10. 2013 je zrejmé, že žalobkyňa je vydatá, má 3 dospelé deti, 5 členov domácnosti a žiadne vyživované osoby. V čestnom vyhlásení zo dňa 06. 11. 2013 podpísanom žalobkyňou, táto čestne vyhlásila, že jej mesačný príjem z pracovnej činnosti resp. z iných zdrojov, ktoré sú v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo právnym poriadkom štátu, z územia ktorého jej príjem pochádza je vo výške 1500 Eur a plne postačuje na splácanie splátok OTP REFINANC Expres úveru o poskytnutie, ktorého žiadala právneho predchodcu žalovaného. V návrhu na poskytnutie OTP REFINANC Expres úveru zo dňa 06. 11. 2013, ktorý predchádzal uzavretiu zmluvy o úvere, sú obsiahnuté informácie o žiadateľovi (žalobkyni), ktoré zahŕňajú aj údaje o zamestnávateľovi, pracovnom zaradení, výške mesačného príjmu i mesačných výdavkoch žalobkyne. V návrhu sa ďalej nachádzajú informácie získané lustráciou v Spoločnom registri bankových informácií, z ktorých je zrejmé, že žalobkyňa bola zaťažená z predchádzajúcich zmluvných vzťahov, a to zo Zmluvy o úvere č. E. a Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že postup právneho predchodcu žalovaného v súvislosti s posúdením bonity žalobkyne spočívajúci v zadovážení potvrdenia o výške príjmu žalobkyne pred uzatvorením zmluvy, vykonaní dopytu do úverového registra v súvislosti so zisťovaním zaťaženia žalobkyne predchádzajúcimi úvermi a zisťovaní počtu vyživovaných osôb (resp. osôb tvoriacich spoločnú domácnosť samotnej žalobkyne), nemožno posúdiť ako hrubé porušenie odbornej starostlivosti zo strany právneho predchodcu žalovaného, ktoré by malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol žalobkyni poskytnutý za účelom refinancovania iných úverov, a tento nie je možné charakterizovať ako zrejme nevýhodný pre žalobkyňu. Splátky pôvodných úverov vo výške 248 Eur, ktorými bola žalobkyňa zaťažená z predchádzajúcich zmluvných vzťahov prevyšovali mesačnú splátku vo výške 184,90 Eur, ktorá žalobkyňu zaťažovala na základe nového úveru, ktorý jej bol poskytnutý, čím došlo k zníženiu mesačných nákladov žalobkyne o sumu 63,10 Eur.

22. K námietke žalobkyne týkajúcej sa absencie resp. nesprávneho údajov o celkovej výške spotrebiteľského úveru splatného spotrebiteľom v predmetnej zmluve o úvere, odvolací súd uvádza, že celková čiastka úveru uvedená v Zmluve o OTP REFINANC Expres č. 264/3006/13SU zo dňa 19. 11. 2013 predstavuje sumu 22 148,74 Eur a celková čiastka splatná dlžníkom v zmysle rozpisu splátok predstavuje sumu 22 002,07 Eur (184,90 Eur x 118. mesačných splátok = 21 812,20 Eur + 183,87 Eur ako 119. mesačná splátka = 22 002,07 Eur), suma uvedená v úverovej zmluve je teda o 146,67 Eur vyššia než súčet jednotlivých splátok úveru. Pokiaľ ide o skutočnosti týkajúce sa uvedenia celkovej výšky spotrebiteľského úveru (s ktorou okrem iného žalobkyňa súhlasila a bola jej známa v čase uzavretia zmluvy) odvolací súd podotýka, že žalobkyňa v predmetnom prípade nebola uvedená do omylu, keď v zmluve o úvere bola uvedená najvyššia možná čiastka úveru (žalobkyňa v konečnom dôsledku zaplatí menej), nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy nemohla byť zmluvným stranám známa skutočnosť, kedy dôjde k začatiu čerpania spotrebiteľského úveru, taktiež nebolo zrejmé, či bude tento čerpaný po jednotlivých splátkach alebo v celku. Navyše splátkový kalendár upravený v bode 1, Článok IV. pod názvom „Splácanie úveru“ s rozpisom splátok, výškou splátok a termínmi splátok je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o OTP REFINANC Expres č. 264/3006/13SU zo dňa 19. 11. 2013. Dlžníčka (žalobkyňa) by teda mala ako „priemerný spotrebiteľ“ bez akýchkoľvek ťažkostí vedieť v zmysle splátkového kalendára určiť celkovú čiastku, ktorú by mala za poskytnutie finančných prostriedkov vrátiť veriteľovi.

23. Žalobkyňa v podanom odvolaní taktiež namietala, že zmluva o úvere neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (v zmysle ustanovenia §

9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. do 30. 04. 2018). Z predloženej Zmluvy o OTP REFINANC Expresse č. 264/3006/13SU zo dňa 19. 11. 2013 vyplýva, že v jej záhlaví sú dostačujúcim spôsobom uvedené údaje o predávajúcom (právnom predchodcovi žalovaného), v rozsahu obchodné meno, sídlo i identifikačné číslo organizácie. Zo zmluvy o úvere je teda jednoznačné, komu a na akú adresu má spotrebiteľ sťažnosť alebo reklamáciu adresovať.

24. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu odvolací súd podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).